

rationibus satis ponderosis comprobat
Erastus, præcipuū actionis momentum
Medico deberi: mox tamen subiicit:
vrbs ampla si fuerit, peritis pharmaco-
pœis abundans, solis ijs materiā præpa-
randorū remediorū, ipsamq; præpara-
tionē relinquendā esse atq; adeo prudē-
ti senatus cōsulto edici, ne medicinā fa-
ctitet, hoc est, remedia ipsa p̄paret Me-
dic⁹, vt ne possit seu odio seu precio in-
ductus, vnquā nocere: ne censurā indu-
strię suę reformidare: ne pharmaca plus
iusto æquoq; diuēdere. Ast hoc si dixe-
rimus, an' nō is erit medicus, cui merita
supstitione taliū erratorū culpa impin-
gatur? cui ne quidē velethnico Hippo-
cratis, vel christiano aliorum iusiurādo
obstringenti se credatur? cui iure indo-
ct⁹ pharmacopœus, ceu maiori fide di-
gnus p̄feratur? Quid ergo eum Hippo-
crates φιλόσσος Φονισθεον, virūq; bonū, nō p̄-
priæ vtilitatis, sed alienæ salutis cupidū
appellet? Quin potius cogitet vnuſquis-
que, si impb⁹ medicinā factur⁹, odio vel
precio noxā inferre volet, nō solis medi-
camētis, sed alijs id modis fortè cōmo-
diūs preſtiturū. Nec enim temerē Plato,
1. de Rebus
publ.